

Псалам 103.

Давидов, (о светскоме битију).

1. БЛАГОСИЉАЈ, душо моја, Господа.
Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома.
У славу и величанство обукао се јеси,
2. светлошћу као хаљином одеваш се,
протиреш небо као кожу,
3. Који водама покриваш висине његове.
Поставио си облаке за подножје Своје,
ходиш на крилима ветрова.
4. Који чиниш Анђеле Своје духовима,^[1]
и служитеље Своје пламеном огњеним.
5. Земљу утемељујеш на тврђи њеној,
неће се поколебати до века;
6. бездан је као хаљина огртач њен,
и на горама воде се заустављају.
7. (Оне) беже од заповести Твоје,
и уздрхте од гласа грома Твога.
8. Узлазе на планине и силазе у долине,
на место које си им одредио.
9. Границу си поставио коју неће прећи,
нити ће се вратити да поплаве земљу.
10. Ти изводиш изворе у долинама,
између планина протичу воде.
11. (Оне) напајају све звери пољске,
очекују је јелени за жеђ своју.
12. Птице небеске крај њих се настањују,
и између стена чују се гласи (њихови).
13. Напајаш горе са висина Својих,
наситиће се земља од плодова дела Твојих.
14. Проузросташ траву за стоку,
и зелен на службу људима,
да произведу хлеб из земље,
15. и вино весели срце човека;
да уљем улепша лице своје,
и хлеб срце човека укрепљује.
16. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско,
и Ливански кедри које си засадио.
17. Тамо ће птице гнезда (своја) свити,
родино обиталиште предводи их.
18. Горе високе дао си јеленима,
стена је прибежиште зечевима.
19. Створио си месец за времена,
сунце познаје залазак свој.
20. Протиреш таму, и настаје ноћ,
у њој излазе све звери шумске,
21. лавићи што ричу и грабе,
и себи храну од Бога траже.

22. А кад се сунце роди, сакупљају се,
и одлазе да легну у оборе своје.
23. Тад излази човек на дело своје,
и на посао свој до вечера.
24. Како су величанствена дела Твоја, Господе!
све си премудрошћу створио;
испуни се земља творевине Твоје.
25. Ово је море велико и пространо,
тамо су гмизавци којима броја нема,
животиње мале и велике.
26. Тамо лађе плове,
и кит онај којег си створио да се игра у њему.
27. Све од Тебе очекује,
да им дајеш храну на време (своје),
28. кад им дадеш, они се окупљају.
Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом.
29. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају);
кад им одузмеш дах њихов они нестају,
и у прах се свој враћају.
30. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују,
и (тако) обнављаш лице земље.
31. Нека је довека слава Господња,
радоваће се Господ делима Својим.
32. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе;
Који се дотиче гора , и оне се диме.
33. Певаћу Господу у животу моме,
псалмопојаћу Богу моме докле постојим.
34. Њему ће мио бити разговор мој,
и ја ћу се радовати Господу (своме).
35. Нека нестану са земље безбожници,
и безаконици да их више не буде.
Благосиљај, душо моја, Господа.